

Ü_MİT_SİZ Gİ_Dİ_YO_RUM KA_DE_Rİ_MİN YO_LUN_DA

SEN DÜN_YAN_DA MUT_LU OL BENE_LEM_Dİ YÂ_RİN_DA
(SAZ ---)

KA_DE_Rİ_MİZ YA_ZIL_MIŞ

BÖYLE HAS_RET_JENYA_NA BENMUT_LU_LUK BEK_LER_KEN
(SAZ ---)

AT_TİN BE_Nİ HİC_RÂ_NA

TA_LİH BİZ_LE_RE GÜ_LER BA_KAR_SIN BU_LU_ŞU_RUZ

KA- DER BU- BEL- Lİ OL- MAZ - BEL- Kİ- DE KA- VU- ŞU- RUZ

ŞİM- Dİ İ- ÇİM YA- NI- YOR SAN- Kİ DÜNYAM KA- RAR- DI

ŞİM- Dİ AY- RIL SAK Bİ- LE BİR GÜN- DE BU- LU- ŞU- RUZ [SON]

ÜMİTSİZ GİDİYORUM KADERİMİN YOLUNDA
SEN DÜNYANDA MUTLU OL BEN ELEM DİYÂRINDA
KADERİMİZ YAZILMIŞ BÖYLE HASRETTE YANA
BEN MUTLULUK BEKLERKEN ATTIN BENİ HİCRANA

TALİH BİZLERE GÜLER, BAKARSIN BULUŞURUZ
KADER BU, BELLİ OLMAZ, BELKİ DE KAVUŞURUZ
ŞİMDİ İÇİM YANIYOR SANKİ DÜNYAM KARARDI
ŞİMDİ AYRILSAK BİLE BİR GÜN DE BULUŞURUZ

AHMET NEDİM HERGÜL